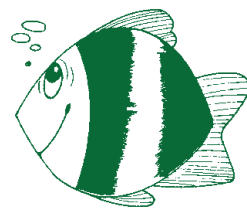

de colores

– az Esztergom-budapesti cursillo hírlevele –

Isten siet telt mértékkel elhalmozni híveit
A kegyelmek csodáival osztja ajándékait.
Csak legyen, ki befogadja,
s lelkében is fontolgatja
hitünk tiszta titkait.

Lemondásnak gyümölcsként százannyit ígér nekünk,
Attól, ami földi, sáros, menedékre lelhetünk,
Nála, aki Egyszülöttét
Szűz Mária magzataként
Mennyből küldte el nekünk.

Közöttünk lakozott

Egyetlen keresztény ünnep sem hatolt oly mélyen az ember élményvilágába, mint a Karácsony. Ennek az ünnepnek az élménye: Isten igent mondott a világra. Nem idegen világba szállt le, hanem „tulajdonába jött”. Azt jelenti ez, hogy mi magunk, világunk, élményeink – a cursillós élményeink is –, mindaz, ami történik velünk, nem a mi tulajdonunk. Mindebben Isten működik.

Mire kötelez bennünket a Karácsony érzülete? Egyfelől: örömhír, másfelől: kövételre szólít.

Mindenekelőtt: örömhír! Egy angyal – vagyis maga Isten „közvetítő” alakjában – szólt hozzánk: „Nagy örömet hirdetek nektek.” Ez a karácsonyi üzenet első arca.

Olyan kevés az öröm a világon! Angyalknak „kellett” jönnie, hogy buzdítson: **örvendezve éljünk!** Isten maga az öröm. És Ő emberré lett: „közöttünk lakozott”. Azóta a keresztény ember megbízatása az, hogy örömet sugározzon ki a világba. Mi, cursillisták ezt a megbízatást tapasztaltuk meg a 3 nap alatt: örömet kaptunk, és ezt

adtuk tovább, amikor visszamentünk a világba, és mert más szemmel láttuk a világot, ezért fölfedeztük, hogy az emberek élete rendszerint fénytelen: szomorú alkalmakkor szomorúak, vidám alkalmakkor vidámak. Az élet elszíntelenedik és unalmassá válik. Az ember csak vonszolja magát. Mindent elmállasztó közöny szakad rá. Apró okokból áll ez össze: túl sok munka, magány, betegség, elválás valakitől, akit szerettünk. Ehhez járul még néha, hogy a hit és a megtapasztalt valóság látszólag összeegyeztethetetlen.

Ilyen volt a mi világunk is a cursillo elvégzése előtt, hiszen a világban éltünk, a világ gondolkodása hatott ránk is.

Mégis: Karácsony angyala belekiáltja ebbe az életbe Isten szavát: „Nagy örömet hirdetek nektek!” Ez lényegében azt jelenti, hogy nem szabad eltompult embernek lenned; boldogtalan akárki lehet, ehhez csak el kell engednie magát, nem kell törődni semmivel, vagy „csak úgy elvan”. Az öröm azonban erőfeszítést kíván. **Rakd le**

a gondod! Tanuld meg Krisztusra bízni! Abban a három napban (a cursillo 3 napján) könnyű volt. – Vagy mégsem?

A cursillo már régen volt – egyeseknek –, éppen ezért mindannyian kérdezzük meg őszintén magunktól: hogy is lenne, ha Karácsony angyala ma itt állna előttünk, mint akkor a pásztorok előtt és mondaná: „Örüljete!” Mit felelnénk neki?...

Karácsony éjszakájának üzenete óta az **öröm a keresztény embernek, de még inkább nekünk, cursillistáknak kötelességünk**, a szomorúság pedig olyan valami, ami ellen küzdenünk kell. De hogyan élhetünk örömben? Mindenekelőtt: hogyan tarthatunk ki az örömben? A Szentírás a következőt válaszolja erre: Isten Krisztusban „kiüresítette magát”, ember-ré lett értünk.

Ebben a tettében mutatta meg nekünk az öröm útját: csakis az odaadásban jut el az ember arra a derűre, amit boldogságnak és örömmek neveznek. Mert az öröm az önzetlenségből fakad. Próbáld

Tartalom

Közöttünk lakozott – Palya János atya, Szent Gellért titkárság lelkesítője	1	Nagy tervek és elengedések – Fabók Ildikó, NEK Titkárság	6
Szeretetteljes közös munka az Úr szőlőskertjében – Várdai Judit, Boldog Özséb Titkárság	2	Tanúságtételek – járvány idején – Szelezckiné Lőrincz Erzsébet, Bellákné Homor Ildikó, Fabók Ildikó	6
Megállapodás a Boldog Özséb és a Szent Gellért Titkárság között	2	Kreatív cursillisták – Juhász Kati és Károly, Bende Margit és Kovács Ádám, Kotriczné Zsuzsa, Bozi György, Henter Ági és Zsolt, Földes Mária	9
Székely János püspök elmélkedésének részlete	3	Cursillo Alapítvány beszámolója – Pallos Zsuzsa, a Kuratórium elnöke	12
Újrindult? Igen! a Vezetők Iskolája – Kazinczy Tamás, Csákó Gyula, Földes Mária	3	Hálaadás – Várdai Judit	12
Cursillo Világ Titkárságának imája	5		

ki! Gondolkozz el rajta: **a testvér csak abban a mértékben válik testvérré, amennyire szolgálunk neki.** Örömet osztogatva tapasztaljuk meg az örömet! Így tehát a testvérnek tett mindennapos egyszerű szolgálat az igazi boldogság feltétele. „Karácsony logikája” kikerülhetetlen: **csak az odaadásban éljük meg az örömet.** Ez persze a szolgálaton túl lemondást is jelent. **A lemondásban, az önmagából való kivetkezésben valósult meg Karácsony:** Isten emberré lett. Isten mindent odaadott értünk. A pillanattól, és annak szépségétől független odaadásban igazolódik a cursillós élet is: „Arról ismertük meg a szeretetet, hogy életét adta értünk.” Ha néha úgy gondoljuk, hogy szinte már imádkozni sem tudunk, akkor legalább egy ki-

csivel több szeretetet kellene belevinni a világba. Ez lenne talán a legkeresztényebb imádságunk: **életté vált Karácsony.**

Az öröm nem „terméke” vagy „kísérője” a kereszténységnek. Kell, hogy a cursillót végzett testvérnek egész valóját meghatározza.

Az igazi karácsonyi öröm világalakító erő lehet, ha egy kis reményt, egy kicsivel több erőt tudna adni a másik testvérnek. „Nem mindenki tehet meg mindent, de mindenki tehet valamit.” – Ugye, milyen szépen hangzott akkor? És vajon azóta mi valósult meg belőle? Tudtam-e, tudok-e most is karácsonyi örömet adni?

Amióta Jézus Krisztus megtestesült, azóta tudjuk, hogy „*amit a legkisebb testvéremek tettek, nekem tettétek*”. Mindenütt, ahol

annak a másik testvérnek a szükségét felismerik, és a szükségét szenvedőt felkarolják, már kereszténység van: Karácsony a világban! A felebaráti szeretetben ugyanis már Isten-szeretet valósul meg. Ez a Karácsony alapvető és felülmúlhatatlan eseménye.

Ennek a Gyermekek az élete, aki ma megszületett, csendes szolgálat volt. Mindvégig – és ez a vég a keresztnek következett be – csak vigaszt, nyugalmat és békét osztogatott az Istenember. **Kövessük tehát Őt, a szeretet Istenét,** és tegyük elviselhetőbbé a földet embertársaink számára az örömszerzéssel – életünk minden napján!

„**Krisztus számít rád!**” – És erre a felhívásra a válasz **Benned van!**

Palya János atya

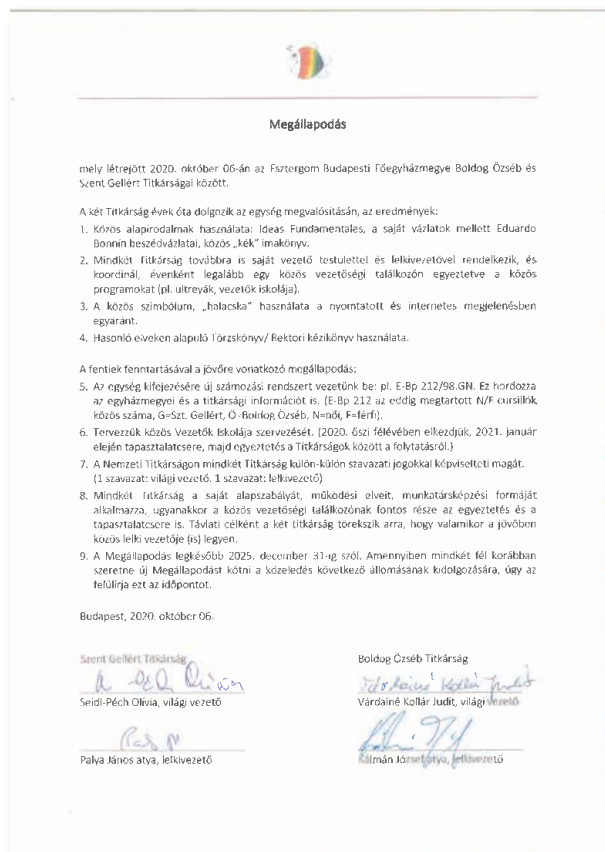
Nemcsak hivatalos Megállapodás, hanem szeretetteljes közös munka az Úr szőlőskertjében

Az 1980-as évek vége felé egyre nagyobb igény mutatkozott a katolikus egyházon belül is a megújulásra.

Két lánglelkű szerzetes atya, Beöthy Tamás jezsuita és Gaál Jenő verbita szerzetesek hosszú évtizedeket töltöttek külföldön, és hazatérésükkor hozták magukkal a cursillo mozgalom szeretetét, üzenetét. Jenő atya Argentínában találkozott a mozgalommal, ahol az emberek barátkozóak, szeretet megnyilvánulásai erőteljesek. Itt a keresztény tanításra tolódt a Cursillo hangsúlya. Tamás atya Kanadában tevékenykedett a cursilloban, ahol az emberek közötti kapcsolatok merevebbek, őszinte megnyilvánulásai nehezebbek. Itt a barátkozás alapú evangelizáció kapott nagyobb szerepet.

Éz okozta, hogy Magyarországon a közel egyszerre kezdődött Cursillo két jellemző, de különböző stílusjegyeket hordozott. De a cél – az istenkapcsolat javítása, a barátság által áthatott evangelizáció küldetése – azonos volt. Az atyák lelkes apostoli munkája révén egyre több cursillista lett az országban, egyházmegyénként püspöki jóváhagyással titkárságok alakultak. Az Esztergom–Budapest Főegyházmegyében az országban egyedülállóként két titkárság kezdett működni. Nem ismertük egymást, a különbözőségünkről sem volt igazi tapasztalatunk. Éveken keresztül nem találtuk meg a közeledésnek, az együttműködésnek az útját. Pedig azt tudtuk, hogy egy az utunk, a hitünk, a reményünk.

Székelly János püspök atya hathatós közreműködésével kezdődött el a párbeszéd, és 2013-ban született meg ez első meg-

„És az lge testté lett, és közöttünk lakozott” János 1, 14

állapodás a két titkárság között, nevet is ekkor választottunk: Szent Gellért és Boldog Özséb oltalmára bízva a két titkárságot.

2020. október 6-án írtuk alá a második megállapodást. Nyár elejétől tartanak az egyeztetések, hogy mi is legyen rögzítve ebben a dokumentumban. Hiszen már nem az út két különböző oldalán, egymást messziről szemlélve haladunk, hanem egyre több a közös „ügyünk”. Közös beszédvázlatok kidolgozása, imakönyv, halacska, közös szolgálat cursillókon, hogy csak néhány dolgot említsek. Ezek megfogalmazásán kívül a tervein-

ket is átbeszéltük. Ebből a legfontosabb a közösen indított Vezetők Iskolája, amit Eduardo Bonnín a Cursillo lelkének tartott.

Szimbolikusnak tartom, hogy a Megállapodás aláírásával, Püspök atya tanításával, közös tanúságtételekkel az Úr Jézus jelenlétében zajlott az első alkalom. Feladatunk, hogy a szeretet hassa át munkánkat, hogy minél több embert segítsünk a Cursillo által Isten közelébe, és ezt hitelesen csak egységben tudjuk tenni.

*De colores!
Várdai Judit*

Nagyon örülök, hogy ismét elindul a Vezetők Iskolája, illetve új lendülettel folytatódik. Közösség nélkül, egymás nélkül a lendületünket nem tudjuk megőrizni. Egymás által leszünk önmagunkká. Önmagunkat is, a hiteles énünket a másik szemének a tükrében láthatjuk meg. Ahogy mondja egy híres filozófus, Martin Buber: „Énné a te által lehetünk.” Egy kisgyerek úgy tanul meg mosolyogni, hogy az édesanyja rámosolyog, és úgy tanul meg beszélni, hogy az édesanyja szól hozzá. Akkor lesz önbizalmunk, ha megbíznak bennünk. Úgy tanulunk meg szeretni, ha a szeretetünket elfogadják. A közösségben születik és bontakozik az énünk.

*Székely János püspök atya
2020. október 6.*

Újraindult a Vezetők Iskolája

Mély élmény volt számomra, amikor egy-két alkalommal „betévedtem” a Táltos utcai templomba, és részese lehettem testvértitkárságunk Vezetők Iskolájának. Székely János püspök atya közvetlen és kristálytiszta szavai, a cursillós testvérek megkapó tanúságtételei bennem maradtak.

A Szent Gellért titkárságban az év elején merült fel, hogy el kéne kezdeni újjáéleszteni nálunk is a VI-t. Mohos Laci testvérünk tartott is nekünk erről egy képzést, és témajavaslatokat is adott.

Az élet, vagy inkább a Szentlélek úgy akarta, hogy a kezdeményezésünk egybeessen a két egyházmegyei titkárság: a Boldog Özséb és a Szent Gellért együttműködésének megújításával. Székely János püspök atya javaslatára a megújult Vezetők Iskoláját a két titkárság együtt szervezi és bonyolítja.

De mi is a VI? A külső szemlélő számára már az elnevezés is csalóka, mert ez a találkozási forma nem a világi értelemben vett vezetőknek szól, és nem is iskola, ahol jegyzetelünk (bár az soha nem árt!), majd vizsgázunk.

Érdeemes az Alapeszmék ide vonatkozó passzusából kiindulni. Eduardo Bonnín azt mondja, hogy a VI az életszentség iskolája, ahol arról tesznek tanúságot a résztvevők, hogyan élik azt a bizonyos negyedik örök napot, a nyolc boldogság útját. A közösségi iskolája, ahol barátként hallgatjuk meg egymást, és a képzés iskolája, mert egyre jobban meg akarjuk érteni a Cursillo karizmáját, módszereit.

Az október 6-i első találkozón Székely János püspök atya részletesen beszélt arról, mit is jelent a VI.

Érdekes gondolattal kezdte: a VI előbb volt, mint a legelső cursillo! Ha emlékszünk a keletkezéstörténetre, rémlik, hogy a szervezők hosszú hónapokig összejártak beszélgetni, tanácskozni, és utána tartották meg az első cursillót. A VI a motorja az egész lelkeségnek! Szép bizonyítéka ennek, hogy Spanyolországban a mai napig minden cursillo előtt tartanak VI-t, amelyen részt vesz a törzs is, és palánkáznak: imádkoznak, böjtölnek.

A VI célja a Cursillo karizmájának és módszerének tanulmányozása. Ahogy a püspök atya mondta, jóval a II. Vatikáni Zsinat előtt annak felismeréseit előlegezi meg a Cursillo karizmája.

Ezek alapján alakult ki a VI állandó menete:

- a lelkivezető elmélkedése az adott témával kapcsolatban (Az ő jelenléte elengedhetetlen!)
- felvezető előadás
- tanúságtételek
- kiscsoportos megbeszélés
- közös megosztás (fontos, hogy összegyűjtsük a „jó gyakorlatokat”, ötleteket, lehetőségeket!)
- Szentségimádás

Az első alkalmat az aktuális járványhelyzet határozta meg, nemcsak azért, mert aki nem tudott vagy akart eljönni, az online is bekapcsolódhatott, hanem fő-

leg azért, mert a téma is ez volt: mit lehet tenni nekünk ebben a nehéz időszakban. Éppen a személyesség – az érintés, a közelség – veszett most el, ami a Cursillónak az egyik legfontosabb jellemzője. Helyette a félelem kísérti a lelkünket, ami, tudjuk, honnan jön...

Székely János bevezetője után Várdai Judit a Boldog Özséb titkárság részéről, Seidl-Pécs Olivía pedig a Szent Gellért titkárság nevében aláírta az új együttműködést. Judit tartotta a bevezető előadást a fenti témában, amit tanúságtételek követtek. Sallai Gábor testvérünk elmondta, hogy a feleségével kettesben körbezarándokolták a Balatont, útközben hirdelve az Örömhírt, Gál Kristóf pedig arról vallott, mennyire speciális helyzet az operatív törzs szóvivőjeként megélni az örök negyedik napot.

A kiscsoportos beszélgetések után Szentségimádással zártuk a találkozót.

A következő alkalmakat, amiket még erre az évre terveztük, „elmosta” a járvány, de Csákó Gyula testvéremmel szilárdan hisszük, hogy hamarosan újra folytatódhat a VI, hiszen megvan az első év programja!

Ennek fókuszában az elő- és utócursillo és az ultreya áll. Szeretnénk azt a fent említett spanyol hagyományt is átvenni, hogy a készülő törzsek együtt vegyenek részt a VI-n, és így kedvet kapjanak a közös szolgálatra is.

Kazinczy Tamás

Vezetők Iskolája újraindult?

Bár a jelenlegi járványügyi helyzet miatt nem lehetséges közösségi összejövetelt tartani, így a Vezetők Iskolája alkalmi ismét szünetelnek, a címben feltett kérdésre a válasz mégis: IGEN!!

Ez év kora tavaszán meghozott első karantén intézkedések miatt a tavaszi alkalmaink elmaradtak. Nyáron Székely János püspök atya katalizáló segítségével a Szent Gellért és a Boldog Özséb titkárságok vezetői a két egyházmegyei titkárság együttműködésének megújítása kapcsán, elkezdték keresni az újabb közös lehetőséget. Ennek során merült fel, hogy a Vezetők Iskolája alkalmait közösen indítsuk újra az ősz folyamán.

Az újraindítás szervezését és a közös alkalmak vezetését Kazinczy Tamás testvéremmel együtt, nagy lelkesedéssel vállaltuk. Kiindulási alapként szolgált Arsenio Pachón 2013-as látogatása Magyarországon, amikor a Vezetők Iskolájáról, annak megvalósításáról beszélt nekünk és megosztotta tapasztalatait velünk. Ez a beszélgetés meghallgatható az alábbi linken:

https://1drv.ms/u/s!AmkG7_O1aM3Cyg nEFa5MpqmDKPG6?e=P8OPMa

Az ott hallottak figyelembe vételével indultak el 2013-ban a Boldog Özséb titkárság Vezetők Iskolája alkalmi.

A mostani közös indulás terveihez illeszkedett, hogy a Szent Gellért titkárság éppen ebben az időben tervezte a Vezetők Iskolája megvalósítását. Így minden adott volt a közös induláshoz.

Első alkalmunkat ez év októberében tartottuk meg, melyen Székely János püspök atya elhangzott beszéde világszerte

tást és irányvonalat adott a folytatáshoz. János atya tanítása ezen a linken érhető el:

https://1drv.ms/u/s!AmkG7_O1aM3C3z12QOwadi7Z2ul1?e=hb1cu0

Mi is az a Vezetők Iskolája?

Több válasz és meghatározás is elhangzott, én a következő gondolatot emelném ki: „a Cursillo mindennek az alapja”, „az iskolában résztvevő munkatársak működtetik a csoportokat és az ultreyát”, hallottuk többek között ezeket is Székely János püspök atyától.

Az elmúlt években többen mondták nekem a meghívás alkalmával: Én nem vagyok vezető! Ez a meghívás nem nekem szól! Csak emlékeztetni szeretnék mindenkit, hogy azon a bizonyos hétvégén, amikor részt vett a cursillón, szombat este elhangzott egy rollo (világi beszéd), melynek a címe: a kereszténység gerince – a vezetők. Érdemes feleleveníteni az ott elhangzottakat, esetleg elolvasni a rollo vázlatát és ebből mindenki megkapja a saját választát.

Kiket hívunk és várunk ezeken a keddi esteken?

Téged, aki részt vettél egy 3 napos a cursillo hétvégén és úgy érzed, többet szeretnél tenni és adni a Cursillo Lelkiségi számára.

Mit is jelent ez pontosan?

Arsenio ezt így fogalmazta meg:

Vannak, akik részt vesznek egy cursillo hétvégén és utána járnak kiscsoportba. Nagyon jó! Vannak, akik nem csak kiscsoportba, hanem az ultreyákra is elmennek. Nagyon jó!

És vannak, akik még többet szeretnének és tudnak adni a cursillo lelkeségnek, ők elmennek a kiscsoportba, részt vesznek az ultreyákon és ott vannak a Vezetők Iskolájában is. Nagyon jó!

Te is úgy érzed, hogy még többet tudsz és szeretnél tenni a Cursillo Lelkiségiért? Szolgáltatni szeretnél az ultreyákon, vagy a 3 napos hétvégéken? Akkor várunk a Vezetők Iskolájába! Természetesen várjuk azokat, munkatársakat (vezetőket), akik a hétvégéken már szolgáltak segítőként, munkatársaként vagy rektorként.

A Vezetők Iskolája egy keresztény közösség, melynek középpontjában mindig Krisztus áll. Másképpen hogyan is vállalkozhatna arra a két testvér titkárság, hogy közösen életet adjon a háromnapos hétvégeknél, a közös ultreyáknál és kiscsoportjaiknál.

Igen, a Vezetők Iskolája újraindult és újra indul ismét, amint ezt lehetővé teszik a vírusvédelmi szabályok! Kazinczy Tamás testvéremmel sokat beszélgettünk és tele vagyunk tervekkel! Megvan a következő időszak lelki és cursillo lelkeségi témája. Palya János és Kálmán József atyák vállalták a papi szolgálatot és Székely János püspök atyától is ígéretet kaptunk, hogy alkalmanként meglátogat minket.

Amint lehetséges lesz, minden hónap második keddjének estéin 18 órakor találkozunk. Az új helyszín: 1085 Budapest, Práter utca 50. Pázmány Péter Katolikus Egyetem épülete.

Nagyon várom már a legközelebbi személyes találkozást!

De Colores!
Csáky Gyuszi

Ismerős maszkok

Gyakran viselünk álarcozat, mert félünk. Félünk a másiktól, félünk megmutatni igazi valónkat, félünk a meg nem értéstől, a bántásoktól és gyakran önmagunktól is félünk, hogy a tükörbe nézve milyennek látjuk magunkat.

Most más okból hordunk maszkot, de ugyanúgy a félelem mocorog bennünk. Tartunk a járványtól, féltjük a szeretteinket, nehogy megfertőzzük őket, és féltjük saját magunkat is a betegségtől, ezért lemondunk a családi összejövetelekről, az igazi örömet adó találkozásokról.

Bennem is erős volt a szorongás, de legyőztem minden félelmemet, és kedves barátném, Zsuzsa magától értetődő kérdé-

sére – Ugye együtt megyünk a Vezetők Iskolájára? – igent mondtam a meghívásra (bár titokban nem szerettem volna mondani!), és elmentem az októberi első alkalomra.

Maszkot viseltünk itt is mindnyájan, de ez más volt, minden szempontból biztonságban éreztem magam. A maszkot olyanok viselték, akiket ismerek, mert mindannyian Krisztushoz tartozunk, testvérként, cursillósként voltunk jelen.

Nagyszerű volt itt lenni, az ismerős maszkok között! Boldog voltam, hogy újra találkoztam azokkal, akiket szeretek, és akik a családom tagjai. Ez így van, akár ismerem őket, akár nem – ők az életem részesei. Boldog voltam a Judit által otthonossá tett egye-

tem falai között, a jól szervezett, a járványügyi szabályokat betartó és mégis oldott estén. Boldog voltam, mert hallgathattam János atya bölcs, szerető és gondolatébresztő elmélkedését. Felemelő volt részese lenni a két cursillós ág összefonódásának. Öröm volt hallani a tanúságtételek derűs, őszinte és megindító szavait. Hallani és énekelni a jól ismert énekeket. És boldog voltam a nagyon hiányzó bensőséges Szentségimádásban, olyan igazi cursillós együttlét volt – sokan voltunk, mégis meghitt volt, mint ha Jézussal kettesben töltöttük volna ezt az időt! Hála és dicsőség Istennek!

De Colores!
Földes Mari

A Cursillo Mozgalom Világ Titkársága novemberben küldte el az alábbi, a jelenlegi járványos időszakban született imát, hogy mindenhol, ahol cursillisták élnek, ez a fohász szóljon, szálljon Istenhez:

Miatyánk, aki a mennyekben vagy,
köszönöm Neked, hogy kiválasztottál engem és szolgálatodra hívtál
a Cursillo Mozgalomban, valamint köszönöm azt a segítséget,
amit e küldetésben adsz nekem,
s hogy korlátaim ellenére megbízol szerény szolgálatomban.

Te, aki a gyengéd szeretet Istene vagy, és mindig megünnepled,
ahányszor csak hazatér egy gyermeked, segíts nekem ebben a váratlan viharban,
ami félelemmel tölt el, megijeszt, melyben gyámoltalannak érzem magam,
kiszolgáltatva a fejtelenségnek és a magatehetetlenségnek.

Teljes szívemből mondom Neked:
itt vagyok Uram, hogy megtegyem a Te akaratod.
Nélküled gyengének és törékenynek érzem magam,
de Te, aki a közelség és bensőségesség Istene vagy, hallgasd meg kérésemet,
hogy az ima által Veled növekedjem.

Ebben reménykedve tudom,
hogy meg fogsz engem menteni, mert Te vagy ennek a hajónak a kapitánya,
a hajómé, amit életnek hívnak, de kicsiny hitem miatt zűrzavarba és félelembe esem.
Könyörülj rajtam.
Inni hívod közülünk azokat, akik szomjasak.

Segíts kérlek felismerni,
hogyan kell a világnak átadni a Te szeretetedet, amellyel Te szeretsz minket –
oly sok gyengédséggel és oly sok könyörületességgel.
Újítsd meg bennem az irántad érzett első szeretetemet,
az Egyház és a Cursillo Mozgalom iránti elkötelezettségemet.
Segíts tanúskodnom a keresztyén élet mellett,
s hogy a Te reményt adó hangod hallatsszék a viharban.
Szentlélek és Szűzanya: bátorítsatok engem, adjatok új lendületet
és megújult lelkesedést, hogy evangelizáljam a környezetet és az embereket,
különösen azokat, akik távol vannak.

Kérlek Téged Ferenc pápánkért, a papokért, az elhunytakért,
az éhségtől, magánytól, szomorúságtól, testi és érzelmi betegségben szenvedőkért,
minden nemzet vezetőiért, a hatóságokért, a munkanélküliekért,
az orvosokért és a kórházi dolgozókért, akik a tudomány hadseregének igaz szolgáloiként életetek megmentésén fáradoznak.

Mint Ferenc pápa mondotta:
„Most, hogy a viharos tengeren vagyunk, kérünk Urunk, ébredj fel!”,
mire Te azt válaszolod: Miért féltek?
Még mindig nincs bennetek hit?
Uram, Te felhívással fordulsz hozzánk, hitre hívsz minket,
Tanítványként Benned maradok Uram, adjál nekem bátorságot és reményt.
Hallgasd meg imádságomat. Amen.

(fordította: Kabar Judit)

„Íme, a szűz fogan méhében, és fiút szül, és Immánuélnak nevezik majd” –
ami azt jelenti: Velünk az Isten.” Máté 1,23

Nagy tervek és elengedések

Általában az emberek a naptári év kezdetén szoktak fogadalmakat tenni, – amelyeket jószerevel rövid időn belül elfelejtenek – nagy terveket szőni, és legritkábban hátranezni, milyen volt az eltelt év, mit tettünk meg a különleges helyzetekben a boldogságunkért, és mit csináljunk jövőre jobban?

Nem véletlen, hogy mi, akik törekszünk egyre inkább Krisztus követői lenni, az egyházi év kezdetekor teszünk egy számvetést, mi lett a tavalyi terveinkkel?

Idén, a Covid járvány miatt ez a kérdés különös hangsúlyt kap.

Mi cursillósok is készültünk az 52. Budapesti Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra, illetve azon belül az Európai Ultreya-ra. Valljuk be, büszkeséggel és örömmel töltött el bennünket, hogy a nagy, nyugati közösségek után mi kaptunk meg a felkérést az Európai Titkárságtól az ultreya megrendezésére.

Én személy szerint, miután a Nemzeti Titkárság kérésére az esemény főszervezője lettem, nagy lendülettel és lelkesedéssel láttam a munkához. Hamarosan megszületett a két napos program, közösségi műsorral és az európai ultreyák megszokott programjaival. Tavaly ilyenkor kész volt a munkaterv, amelyről beszámoltam a Nemzeti Titkárságnak. Megvoltak a feladatcsoportok és vezetőik, akik munkacsoportot gyűjtöttek maguk köré, teljes volt a meghívott vendégek és szereplők listája.

És jött a Covid. Bezárkóztunk, szomorkodtunk, és természetesen tartottuk a Bíboros úr bejelentését, hogy idén elmarad a Kongresszus, tehát elmarad az Európai Ultreya is.

Ahogy másokban, bennem is sok kérdés merült fel, főleg azért is, mert a Kongresszust előkészítő titkárságon dolgozom, így láttam a kollégák boruját, és igyekeztem a kérdéseikre válaszolni, amikor a cursillo programjáról kérdeztek.

Nagyon szeretném ezt az eseménysort nem mint veszteséglistát szemlélni. Megpróbálok meglátni a történések jó oldalát. És nem elfelejteni, hogy „Velünk az Isten!” Minden a tudtával történik.

Hogy miket tapasztaltam, szeretném veletek megosztani.

Az aktív készület idején nagyon sok támogatást kaptam a budapesti közösségtől. Csodás, készséges válaszokat a munka elvállalásáról. Ötleteket, felajánlásokat arra, hogy minél jobban, gördülékenyebben történjen majd az esemény megvalósítása.

A járvány elején skype-on is tanácskoztunk, ez új formája a kapcsolattartásnak, persze nem tökéletes, de az internet egyik hasznos

lehetőségét eredményesen használhattuk. Hála van bennem mindenkinek iránt, aki önkéntes áldozatvállalással hozzájárult a készülődéshez.

A barátság, összetartozás, áldozat a közös célért, a jókedvű munka, a közös gondolkodás, mind-mind ajándék volt a számomra, kegyelmi időszak!

Ezekben is átéltem, hogy „Velünk az Isten”.

Sok a bizonytalanság bennünk, hol, hogyan, milyen módon valósul majd meg a korábban megszokotthoz képest az Európai Ultreya, hányan lesznek elég bátrak ahhoz, hogy eljőjenek, és mindezt milyen szabályok között bonyolítjuk le.

Ugyanakkor hiszem, hogy az a lehetőség, amit 2021 szeptemberében a körülmények majd megengednek, az a találkozás, a vidámság és Istenbe kapaszkodás a legtökéletesebb Ultreya lesz, a legnagyobb felszólítás arra, hogy „gyerünk, előre”!

Hiszem, hogy ez a megrázkódtatás, ami az egész világot érinti, nem csak a lemondásaink, veszteségeink okozója, hanem a mi apostoli lendületünket megerősítő eseményeként marad meg az emlékezetünkben és a szívünkben.

És a kollégáim? Töretlenül folyik a szervezés. A program helyszínei, a közreműködő előadók, a témák, minden marad. Nincs elkecsereedés. De születnek új tervek, amelyek a feltehetően megváltozott körülmények szerinti megvalósítást fogják szolgálni.

Persze, vannak kérdések, mindez miért? Más nemzeteknek milyen gördülékenyen ment, nekünk miért ez a nehézség jutott?

És vannak nagyszerű válaszok. Egy évvel többet imádkozhattunk. Jobban ki tudjuk dolgozni az eseményeket, a tartalom, a küldetés szempontjából.

Már eddig is sokkal több, valódi, felrázó üzenet fogalmazódott meg a meghívott előadóktól, melyeket meg lehet hallgatni az interneten.

Azt gondolom, hogy amiért meg kell harcolni, ami nem az ölünkbe hull, ami küzdelmet igényel tőlünk, az sokkal értékesebb, marandóbb, erősebb, mint a laza csuklóval elért eredmény.

A Cursillóban egyházmegyénként havonkénti felbontásban imádkoztunk és imádkozunk. Ez is összekapcsolt bennünket, a fizikai találkozások helyett. Nekem azóta is része a *Felajánlás Jézus Krisztusnak* ima a minden reggeli fohásznak. Csatlakozzatok hozzám, kezdjük újra!

Mert „velünk az Isten!”

Fabók Ildikó

A 2020-as év, ahogy mindnyájan tudjuk, különleges év, mindig emlékezni fogunk rá. Biztosan soroljuk majd, mi minden maradt el, mennyi szép és nagy gonddal előkészített tervünkről kellett lemondani, hány cursillo időpontját módosítottuk, majd mondtunk le végleg, milyen egyéb cursillós program nem valósult meg.

És mégis!

Csokorba szedtük azokat az élményeket, tanúságtételeket, amelyek nem fogalmazódtak volna meg a járvány nélkül. Tettük ezt azért, hogy sok év múlva ne a veszteségekről beszéljünk, hanem arról, milyen gyümölcsöket termett ez a furcsa, ijesztő és Isten által mégis a javunkra formált időszak.

Milyen bátran, sok ötlettel és Istenbe vetett bizalommal próbáltuk termékennyé tenni ezeket a hónapokat.

Arra kérünk Titeket, így olvassátok az alábbi összeállítást!

Óvodapedagógusi szemmel a vírus...

Kicsit visszautazom az időben, pontosabban a február 27-március 1. közötti időszakra, amikor is részt vehettem a 104. Női Cursillón a Szent Kinga asztal tit-

kárjaként. Felejthetetlen napok, érzések, ölelések, mosolyok és könnyek, sok-sok útravalóval gazdagodtam.

Hálával a szívemben érkeztem haza és

az autóban egy jó barátal, Jézussal, aki azóta is a legjobb barátom. Nagyon szerencsésnek érzem magamat, mert a jó Isten tudta, mikor kell elmennem a cursillóra,

és olyan erővel, hittel tértem vissza a mindennapokba, a családomba, a munkámba, hogy nem is értettem saját magamat. És ezután, március 16-tól megváltozott a saját életünk, a megszokott munkakörülményeink, a családunk élete, a hitéletünk és sorolhatnám...

Én mégis hálás vagyok ezért az időszá-
kért, mert:

- megtanított elcsendesedni, önmagam-
mal békét kötni
- megtanított a mindennapi elmélkedé-
sekre, imádkozásokra
- megtanított elfogadni másokat, az új
helyzetet
- megtanított dönteni
- megtanított felvállalni a döntéseimet, a
hitemet önmagam, a család és a mun-
katársak előtt
- megtanított feltétel nélkül szeretni
- megtanított meglátni a jót, a szépet
- megtanított bízni a gondviselésben és
sorolhatnám...

A felsorolásomhoz hosszasan tudnék
példákat írni, de csak kettőt emelek ki:

Az egészségügyi veszélyhelyzet mi-
att egyetlen ügyeletes óvodaként folya-
matosan működtünk a kerületben. A mi
intézményünk fogadta a kerület összes
gyermekét a szülői igényeknek megfe-
lelően. Két hetes turnusokban vállaltak
az óvodapedagógusok, dajkák, techni-
kai dolgozók munkát. Mindenki idegen
volt mindenkinek és még a helyszín is
teljesen más. Volt olyan hétfő, hogy ki-
nyitottam az óvodát és a konyhás néni-
től az óvodapedagógusokig szinte min-
denki más intézményből jött dolgozni,
vigyázni a gyerekekre. Természetesen
nagyon nyitott emberek, jó szándékkal
és készségekkel hamar megtanultak ve-
lünk együttműködni, hogy a ránk bízott
gyermekeknek jó legyen ebben a kriti-
kus helyzetben. Két hét elteltével búcsú
ajándékot készítettünk egyik kollégám-
mal, cursillós társammal számunkra. A
búcsúzásakor sírtunk és olyan gyönyörű
gondolatokkal köszöntünk el egymás-
tól, hogy soha nem feledem őket és azt
gondolom ők sem minket. Azóta többen

meglátogattak és nagyon jó érzés, hogy
a kerületben ennyi jó ember dolgozik.

A másik ilyen élményem egy kislányhoz
köthető. Nagyon sokan panaszkodtak rá
és hát a jó Isten úgy gondolta, hogy én ve-
lem lesz az ügyeleti rendszer alatt. Meg-
ismerkedésünket követően a második
napon átölelte a lábamat és azt mondta:
„Én szeretlek téged...”. Olyan mélyen meg-
érintett ennek a számomra idegen gyer-
meknek a kijelentése, hogy nem tudtam
és nem is lehetett az egészségügyi elő-
írásokat betartani ebben a helyzetben, a
gyerekek között. Átöleltem és azt mon-
tam: „Én is téged...”. Nehezen engedték
el egymást, mindent megtettem az ügye-
leti időszak alatt, hogy ennek a kisember-
nek jobb, szebb óvodás napjai legyenek.

Köszönöm szépen a lehetőséget, hogy
megoszthattam Veletek az én jó érzések-
kel megírt élményeimet.

De colores!

Szelezckiné Lőrincz Erzsébet-Eska

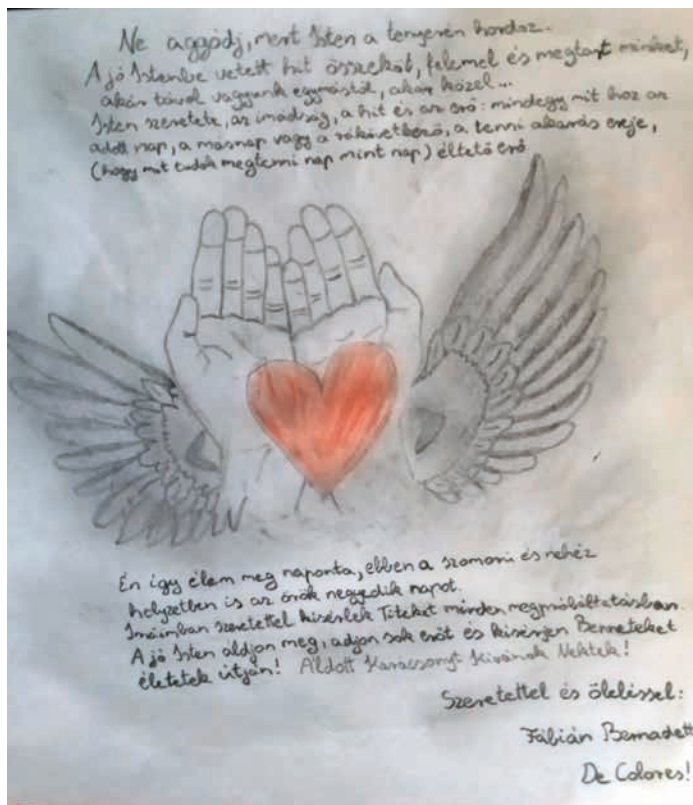
Mégis!

Tanárként dolgozom, kiscsoportos formában nevelm-
oktatom a kisiskolásokat. Az utóbbi napokban már nem
volt kedvem a maszkban tanításhoz, a kevésbé lelkes, sok-
kal inkább aggódó kollégák társaságához. Hamarosan a
karácsonyról beszélgetünk majd a gyerekekkel, arról, mit
is ünneplünk karácsonykor. A válaszok általában: a szere-
tet ünnepe, az ajándékozás ideje. Ilyenkor szoktam elő-
venni a mesémet, ami a csodálatos éjrről szól.

Vajon ebben az évben is ott leszek az iskolában és ta-
nítom őket? Vagy betegséggel itthon maradok? Nem te-
hetem, hiszen el kell mesélni az idén is a szent éj törté-
netét. Arra gondolok, hogy minden évben karácsonyhoz
közeledve mesét olvasok a gyerekeknek erről a különle-
ges éjszakáról. A mesében arról hallanak, hogyan fedezi
fel egy pásztor a barlang mélyén a Kisdedet, hogyan nyí-
lik meg a szíve befogadni az isteni csodát. Ezt a történe-
tet idén is el kell mondanom!

Rájöttem, hogy nagyon hiányozna a sok izgatott kis arc,
ahogyan a mesét hallgatják, átélve a csodás éjszaka izgal-
mát. Ezekkel a gondolatokkal már lelkesebben készülök
a következő hetekre. Talán most is lesz olyan gyerek, aki
tőlem hall először arról, hogy a csodálatos éj a karácsony
éjszakája. Amikor Jézus születését ünnepeljük.

Bellákné Homor Ildikó

Én és a járvány

Ez év márciusára meghívott Gulyás Zsolt atya, hogy legyen rektora egy női cursillónak, és csináljak velük részletes felkészülést. Viszonylag hamar igent mondtam. Zsolt atya régi jó barátom, szeretek vele dolgozni, értem, mit miért csinál vagy mond. És persze az is fontos nekem, hogy értékeli a munkámat. A nagy örvendezésben az is eszembe jutott, hogy ez lesz a 73. cursillo hétvégem, ami-ben dolgozom, és éppen ebben az évben leszek 73 éves, micsoda ünnepi egybeesés! Pont megfelelő az alkalom arra, hogy elbúcsúzzak ettől a csodálatos szolgálattól. És szépen elkezdtem dédelgetni magamban ezt a szép jubileumot, amit fontosnak találtam.

Nagy lendülettel láttunk a munkához, négy hónapon keresztül minden hétvégén Egerbe utaztam a felkészülésre. A hétvége márciusban lett volna, de innen már ismerős a történet.

Kezdetben még egyeztetettünk arról Zsolt atyával, hogy melyik hónapra tolhatjuk el a cursillo idejét, majd a jelölteket megkérdezve világosan kiderült, nem lesz megtartva ez a cursillo, majd valószínűleg októberben kerülhet erre sor. Most már ezt is tudjuk, hogy az október milyen nehéz hónap lett a fertőzések nagy száma miatt.

Az imáimban sok kérdéssel fordultam az Úrhoz. Leginkább a szándéka érdekelt, és persze, hogy én képes vagyok-e sajátomat az Övének alárendelni?

A jubileumi számok egyre kevésbé lettek fontosak. Ennek nagyon megörültem, hogy mégiscsak vissza tudtam adni valamit az Úrstennek a saját magam fontosságából, és itt is előtérbe került Ő.

Visszagondolva az eltelt négy hónapra, nagy örömmel tölt el a sok közös ima, a barátságban megélt beszélgetések, az osztozás, a beszédjavítás, a süti, egy pohár bor, a szentmisék, nevetés, könnyek emléke. Mind ez felejthetetlen.

Sőt, külön öröm volt a számomra, hogy néhány férj is csatlakozott hozzánk pár alkalommal, akik szívesen vettek részt a megbeszéléseinkben.

Mennyi kegyelem! Mennyi öröm, amit elvihetek magammal.

Kegyelem az is, hogy biztosan tudom, nem a számok a fontosak, hanem a szerető szolgálát, az apostoli tett.

„Velünk az Isten!”

A bezárt hónapokban, tavasszal – amikor néhány hétig még templomba sem mehetünk, a családomat is esetleg csak skype-on láthattam – az tartotta bennem a lelket, hogy programokat csináltam magamnak. Eddig általában havonta mentem színházba, hangversenyre, megnéztem az aktuális tárlatokat, mert mindig azt gondoltam, hogy fel kell töltsen a lelkemet, az agyamat szépségekkel a régóta tartó magány éveiben. Jól működött. A bezártság hónapjaiban a CD-im segítségével hol hangversenyt rendeztem magamnak, hol a képzőművészeti albumjaimat lapoz-

tam, olvastam és csodáltam, vagy az interneten talált színházi előadásokkal ajándékoztam meg magam, és közben elvégeztem a tavaszi nagytakarítást, home office-ban dolgoztam, és igyekeztem „normális” maradni.

És a misék!

Öröm, hogy az internetnek van jósága is, hiszen sok templomban megoldották a szentmisék online közvetítését, ezért alkalom volt minden vasárnap az ország más-más pontjára, „misére menni”. Nem titkolom, hogy sok cursillós atyát így „kerestem fel”, jó volt újra hallani őket. Jó volt, hogy legtöbbszörük prédikációjából kihallhattam a cursillo nagyszerű, útbaigazító mondatait.

Minden misére ünneplőbe öltöztem, ahogy templomba is megyek. Meggyújtottam a gyertyát és a szívemet is igyekeztem ünneplőbe öltöztetni az alkalomnak megfelelően.

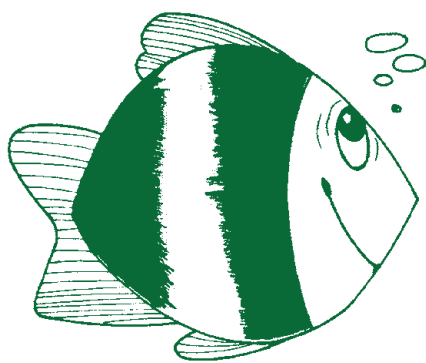
De mindezek felett a készülődés, a várakozás, a megélt öröm mellett, a legnagyobb élményem a lelki áldozás volt, különösen akkor, amikor az atya imával hozzásegített ahhoz az élményhez, amit addig soha el nem képzeltem volna. Amikor kimondhattam, hogy: *„jőjj hát Jézus, legalább lélekben költözz a szívembe és végy lakást benne örökre!”* és magamhoz is ölelhettem, mintha már ott lenne, ez feledtetett minden bezártságot, kárpótol minden elmaradt fizikai jelenlétért.

Ez is Kegyelem, amiért nagy a hála bennem.

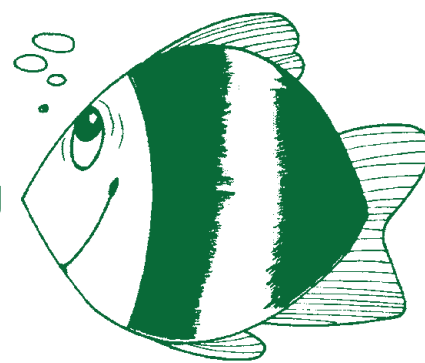
És csak ismételni tudom *„Velünk az Isten!”*

De colores!

Fabók Ildikó

<http://www.bpcursillo.hu>

*„Ne féljete! Íme, jó hírt hozok nektek,
amely nagy öröm lesz az egész népnek. Lukács 2,1*

Itt lenne a helye azoknak az örömről, mélyen megélt élményekről tudósító tanúságtételeknek, amelyek általában egy-egy cursillo vagy ultreya után szoktak megszületni a résztvevők szívében. Nincsenek, mert elmaradtak a cursillók, elmaradt a nagyon várt Országos Ultreya.

És mégis!

Mi igazi cursillisták vagyunk, tele kezdeményezőkésséggel, bátorsággal, elkötelezettséggel. Az alább olvasható beszámolókról tanúskodnak, hogyan lehet bezártságban átélni, megélni a közösség segítő, megerősítő, megtartó erejét.

Velünk az Isten

A koronavírus-járvány szinte teljes egészében felülírta mindannyiunk életét. Fájdalmasan érinti a családi együttléteinket, de a számunkra fontos és már több mint két és fél évtizede örömforrássá lett, közösségeinkkel való találkozásokat is. Ezekben a megváltozott hónapokban új módokat kellett keresnünk és a technika adta lehetőség – ha nem is mindenkinek kedvére való és nem egyenértékű a személyes találkozásokkal –, hogy közösen imádkozhatunk és megoszthatjuk életünket a skype-os beszélgetéseken. Köszönjük Urunk, hogy továbbra is megadod a közösség iránti vágyat szívünkbe.

Örömteli kezdeményezés a cursillo péntek esténkénti közös rózsafüzér imádsága, melyben kérjük a Szűzanya közbenjárását a járvány megszűnéséért, a betegek gyógyulásáért és személyes szándékainkért.

Ezek a skype-os beszélgetések mindkettőnknek boldogító lelki örömet adnak, érezzük társaink szeretetét.

Varga László püspök atya „Szellemi harc – Az idők jelei” lelki gyakorlatából – melyet nemrég hallottunk, – idézünk:

„Miközben feltáruznak a sötétség erői, ne szidjuk a sötétséget, gyűjtünk fényt! Bármennyire szidom a sötétséget, bennem és körülöttem is nő a sötétség. Ha ennyi energiával világosságot gyűjtünk, akkor a sötétség erői maguktól elmenekülnek. Minél jobban szidod a sötétséget, annál erősebb lesz a tehetetlenség és a félelem bennem és körülöttem. Ha fényt gyűjtasz, eltűnik a sötétség. Jézus mondja: Te vagy a világ világossága! Ideje lenne világitani és abbahagyni a sötétség szidalmazását, ezt nyugodtan meghagyhatjuk a világ fiainak.”

A cursillóból tudjuk, hogy a mi küldetésünk is „fénynek lenni”. Eduardo Bonnintól hallottuk: „Ott, ahol élek, az egy négyzetméter. Ennek a közepén van egy gyertya, az én vagyok! Ha ez a gyertya meg van gyújtva Krisztussal, a fényét látni fogják a melletti elmenők.”

Közös imáinkban – most az adventi időben különösen – kérjük az Urat: segítsen lélekben megtisztulni, hogy igazabb hittel várjuk Megváltónk születésének ünnepét.

De colores!

Juhász Karcsi, Kati

Az imádság helye – járvány idején

Margittal úgy érezzük, hogy a kiscsoport „skype-szobája” nagyon fontos kapcsolattartási hely. Tudomásul vesszük a helyzetet, hogy nincs reális lehetőség a személyes találkozásra, ezért úgy tekintünk a virtuális összejövetelekre, mint „technikai minimum”, ami ugyan nem pótolja a fizikai együttlét örömet és hangulatát, de lelki infúzióként megakadályozza a beszűkülést, ami ebben a helyzetben veszélyként leselkedik ránk. Különösen nekünk, 60+-osoknak fontos, hogy legyen találkozás, legyen beszélgetés, legyen megosztás.

Milyen jó, hogy az IT-technológia révén nemcsak hallhatjuk, hanem láthatjuk is egymást, így a hang mellett a gesztusok és az arcimimika is segíti a kommunikációt. Tamás atya mondta mindig, hogy az emberi kommunikációnak csak nagyon kis része verbális, a lényeg a testbeszéd. A havi rendszerességű virtuális össze-

jövetelekkel nem esünk ki a ritmusból, van rendszeresség, lehet várni a következő alkalmat, lehet készülni rá.

A cursillos összejövetelek rendszerint „hogyan vagy?” – körrel kezdődnek, nincs ez másképp nálunk sem. Milyen jó, hogy van lehetőségünk megkérdezni ezt barátainktól, kiscsoport társainktól is, és ugyanakkor ránk is kíváncsiak, mi történt velünk, hogy vagyunk.

Fizikai agapé helyett most csak „lelki agapé”-ra van lehetőség, de ez ugyanúgy táplál minket, mint a személyes kiscsoportozás során. Nem olyan hosszú ideig tart ez a bezártság, hogy ne lehetne kibírni – annál nagyobb lesz az újra találkozás öröme, amikor ismét együtt lehetünk.

De colores!

Margit és Ádám

Azt, ami veletek elkezdődött, megőrzitek-e épségben tovább,
és tudni fogjátok-e mindig, mi a különbség jó és rossz között?
Szent II. János Pál pápa

Nekem szól!

Úgy éreztem, hogy Mari (Föci) felkérése pont nekem szól! Így vettem a bátorságot hogy megosszam veletek!

Miként éljük vírus idején a hitéletünket? Nagyon nehéz ez az időszak március óta! Megpróbáltatásoknak vagyunk kitéve, én személy szerint úgy érzem magamat, mintha a pusztában lennék, és az ördöggel kell viaskodnom, a nyáj meg össze-vissza, de mikor lesz vége?! Tudom, hogy próbatétel ez is, de tudom, hogy Isten+Jézus bennem lakozik és ez ad erőt a mindennapokhoz, hogy átvészeljük ezeket a hónapokat. Azt is tudom, hogy a félelem nem Istentől van és nem is félek a vírustól! A Boldog Emília Egyesületünk gyűjtést szervezett azok számára, akik a koronavírus miatt elvesztették a munkájukat, így nem tudnak dolgozni, és e miatt hiányt szenvednek valamiben, élelem, ruhanemű,

stb. Székely János püspök atya a fő védnöke ennek a kezdeményezésnek!

Amit most a legfontosabbnak tartunk, hogy karácsonyra kicsit is tudjunk segíteni másokon! Akik bajba jutottak, nem csak Piliscsabán, de másutt is szeretnénk segíteni az országban!!!

A kics csoportunk most megint leállt a korlátozások miatt, ezért most a segítségnyújtás az, ami pótolja a közösséget!

És az Úrba vetett hitünk, ami visz az úton Isten felé! Bízom Istenben! És bízom, hogy már nem kell sokáig a pusztában lenni az ördöggel!

Hiányoztok!!! Vigyázatok magatokra, sok szeretettel és öleléssel Decolores!

Kotriczné Zsuzsa

Ő mindig jelen van

Szentségimádásokon általában azt tapasztalom, van egy pont, amikor mélyen megérintődöm, aztán csendesülve békesség tölt el, úgy halad tovább a Benne-lét.

A pomázi novemberi első csütörtöki gitáros Szentségimádást viszont úgy éltem meg, hogy szinte végig egybeforrunk a jelenlévőkkel, Óvele, Lélekben.

Lejtényi Emánuel Emu atya zsoltár és igeolvasása is mind ütött-vágott, de ezek csak fokozták bennem az amúgy is „pattanásig feszült” jelenlétet.

Nem egy, hanem szinte folyamatosan jöttek az érintődés hullámok, egyik hangelsuklásomból a másikba zuhantam.

Időtlenné vált a Jelenlét.

Tudva, hogy Emut napokon belül új szolgálati helyre helyezik, utolsó Igéje megsemmisítő is volt.

„Most bocsásd el, Uram, szolgálodat, szavaid szerint békében....” (Lk 2,29)

Azokban a napokban azt kértem, mutassa meg az Úr hol és mit kellene elvetnem, lebontanom, hogy kiüresítve magam még közelebb kerüljek Hozzá.

Nem kaptam választ, de ez az este megmutatta a közelséget.

Igen, bizonyosan itt is Ő lép, Ő szeret előbb.

Nem nekem kell kergetnem, tennem, brusztolnom, hogy elérjek „valamit”. Csak vágynom s jelen lennem.

Ő mindig jelen van.

De colores,

Bozi Gyuri

Online ultreya az Észak-pesti régióban

Az Észak-pesti régió minden hónap első hétfőjén tart ultreyát Újpesten. Ezek az alkalmak éltetik a közösségünket. Mindig nagyon lelkesítőek és feltöltenek, így izgatottan várjuk már előre a következő alkalmat.

A járványhelyzet első hullámában több találkozó elmaradt, ezért mindenkinek nagyon hiányzott, hogy újra láthassuk egymást. A nyári lazítások után végre szeptemberben ismét találkoztunk a megszokott formában és létszámban, ugyanakkor érzékelhető volt az is, hogy a járvány második hulláma elindult. Októberben és novemberben is lehetőségünk nyílt a személyes találkozókra, egy nagyobb helyiségben tisztes távolság megtartásával és maszkban. A létszám azonban nagymértékben csök-

kent, az új járványügyi intézkedések is életbe léptek, tehát új megoldást kellett találnunk.

Abban biztosak voltunk, hogy a közösséget éltetni kell, meg kell teremtenünk a találkozás lehetőségét. Nem maradt más megoldás, mint az online találkozó. Volt bennünk kis aggodalom, hogy összejön-e, be tudnak-e csatlakozni közösségünk tagjai, főleg azok, akik nem használnak rendszeresen számítástechnikai eszközöket. A szervezők részletes technikai leírás készítésével és előzetes próba lehetőségével segítették a közösség tagjait, hogy lehetőség szerint mindenki be tudjon kapcsolódni, aki szeretne.

Hálásak vagyunk, hogy végül 17-en vettünk részt a találkozón, ami megközelíti a korábbi személyes találkozók létszá-

mát. Olyan testvérünk is bekapcsolódott, aki még soha nem vett részt személyesen az Észak-pesti ultreyán, vagy nagyon régen volt velünk. Emellett többen jelezték, hogy ugyan nem tudnak csatlakozni, de szívesen veszik, ha megkapják a találkozóról készült felvételt.

Először kedves történetek meghallgatásával hangolódunk az adventre, majd egy tanúságtételt hallgattunk meg arról, hogyan billegtetni a járványhelyzet a háromlábú széket. A közös együttlétezés zárásaként egyik testvérünk elmondta azt az imát, amit Székely János püspök atya írt a járványra tekintettel, majd közösen

elmondtuk a Cursillo Világ Titkársága által küldött imát. Végül kis csoportokat is alakítottunk az online térben, ahol a háromlábú szék témáját boncolgattuk tovább testvéreinkkel és osztottuk meg azt, ami bennünket leginkább megérintett.

Hálásak voltunk az együttlétért, éreztük, hogy Jézus velünk van. Már tervezzük, hogy január elején újra találkozunk, ami a mai járványhelyzet alapján úgy tűnik, hogy újra az online térben valósul majd meg.

De colores!

Henter Ági és Zsolt

A járvány öröme

Ahogy más kiscsoport, mi is szenvedünk attól, hogy a járvány miatt személyesen nem tudunk találkozni. Még szeptember közepén sikerült ténylegesen is együtt lenni, azóta inkább csak levelezünk. A Kassai téri plébániához tartozó mi kis cursillós csapatunk inkább a „bölcsőbb” korosztályhoz tartozik, ezért nehezebb az online együttlétekezés megszervezése. Nincs mindnyájunknak lehetősége erre, de vagyunk néhányan, akik ezt a módot tudjuk használni a személyes találkozások pótlására. Jó és örömteli legalább így látnunk egymást, beszélgetni, megosztani, imádkozni.

Most advent idején a bennünk megfogant gondolat nyomán a plébániai közösséggel együtt meghozott döntés mégis hihetlen módon összehozott minket.

Elhatároztuk, hogy a közelünkben lévő Uzsoki kórház covidos és más okból ott fekvő betegei részére apró csomagokat, gyerekrajzokat, bátorító és reményt keltő üzeneteket gyűjtünk, amelyeket egy gyógytornász testvérünk áldozatos vállalása segítségével személyesen el tudunk juttatni a betegekhez.

Nagy betegszámról van szó, 4-500 személy. Elkezdődött a szervezés, gyűjtés – a mi cursillós csapatunk, akik között több cursillót nem végzett társunk is van – az élen járt mindenben, az első szóra akcióba lépett. Volt, aki mézeskalácsot süített, volt, aki több

tucat képeslapot írt, a jókívánság mellé bibliai idézettel, személyes aláírással – mint a cursillo palanca-i! A munka is öröm volt, egymásra és a betegekre gondoltunk, az összegyűjtés is öröm volt, hiszen így, ha néhány percre is, de találkozhattunk. Reméljük, hogy ezek az apró szeretet-csomagok a kórházban is megerősítő és reményt adó ajándékok lesznek. Úgy érzem, minket még jobban összekovácsolt ez a vállalat, igazán megérezte, hogy számíthatunk egymásra, mert Krisztus számít ránk!

De colores!

Földes Mari

ADOMÁNYOK SZJA 1% PÁLYÁZATI TÁMOGATÁS

Mi mással kezdeném pénzügyi beszámolómat, mint hogy köszönetet mondok mindnyájatoknak az elmúlt időszakban küldött adományaitokért! Kisebbséért és nagyobbakért egyaránt!

Örömmel tudatom, hogy az előző évnél is jobb gazdasági évet záruk 2020-ban!

A pénzösszeg, amiből gazdálkodni tudunk, évek óta az alábbi tételekből áll össze:

- az általatos befizetett adományokból
- a személyi jövedelemadó, az SZJA 1%-ából, ami idén 333.727,- Ft volt (tavaly 292.483,- Ft)
- 2019-ben az EMMI pályázatán 1,55 millió Ft-ot nyertünk, amiből még a 2021-es év költségeinek fedezésére is maradt

Mint Ti is tapasztaltátok, a 2020-as év a „Covid-19” furcsa és nehéz éve lett. Még a járvány magyarországi indulása előtt februárban 1 nő és 1 férfi, augusztusban pedig 1 férfi cursillót sikerült tartani. Fájó szívvel vesszük tudomásul, hogy a tervezett alkalmak közül elmaradt 4 cursillo, 1 lelkigyakorlat és 1 asztalos hétvége. A támogatásra szánt összegeket jövő évre átcsoportosítjuk.

Fenti források együttesen lehetővé tették, hogy a szokásosnál nagyobb mértékű támogatást nyújtsunk a 2 Tahiban és 1 Esztergomban megrendezett cursillón lévő jelöltek, munkatársak és papok részvételi díjaihoz – alkalmanként átlagosan 142.000,- Ft összegben (tavaly 120.000,- Ft jutott cursillónként).

Jóleső érzés, amikor magasabb összeg érkezik az Alapítvány számára, de ugyanolyan hálásak vagyunk a kisebb adományokért is! **Ismételten hála és köszönet nekik! Értük mondott imánkkal adunk hálat az Úrnak segítségükért.**

Eddigi adományaitokat hálásan megköszönve bízunk jövőbeni támogatásokban!

*Pallos Zsuzsa
a kuratórium elnöke*

Cursillo Alapítvány

Székhely: 1091 Budapest Üllői út 145.
Számlasszám: 11710002-20080949

Cursillo Titkárság

Telefon: Visyné Éva 06-30/971-6858

Hálaadás

Hálát adok Neked Uram, az elmúlt esztendőért. Sok örömet adtál benne, találkozásokat, közös imádságokat, őszinte beszélgetéseket. Az igaz, hogy mi ezeket nem ilyenre terveztük. Azt hittük, fizikailag is közel leszünk egymáshoz. De Te megmutattad, hogy lelkünk akkor is összesimulhat, Téged akkor is megtalálhatunk közösségünkben, ha a találkozás formája valami más, furcsán új.

Él bennünk a szomorúság, hogy elmaradtak a tervezett programok, új rektorainknak várni kell, hogy megélhessék a cursillós szolgálatuk ilyen formáját. A titkárságokon átívelő Vezetők Iskolája egyszer valósulhatott meg, maradt a vágy, a folytatásra. Apostolkodásunk időt kapott, hogy igaz barátság legyen az alapja.

Köszönöm Uram a bizonytalanságot. Lehetőségünk van mindent a kezébe tenni. A várakozás idejét az imádság idejévé tenni. Hogy milyenné formálódunk, közösségben maradunk-e egymással, csak rajtunk múlik.

Köszönöm a cursillós testvérek jelenlétét, tevékenységét. Kiscsoportozunk töretlenül, a grémium, a titkárság csendesen, de teszi a dolgát. Megújult a Vezetők Iskolája, sok-sok munkával az imakönyv szerkesztése is a végéhez közeledik, a honlap és a facebook folyamatosan hírt ad rólunk. Pályázatot írtunk, hírleveleket szerkesztettünk. És készülünk 2021 programjaira.

Te kezébe tesszük Uram, mi valósulhat meg belőle. Elfogadjuk a helyzetet.

De tudd, hogy számíthatsz ránk. Mi is számítunk Rád!

De colores,

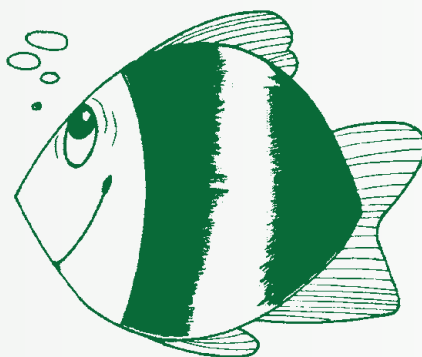
Várdai Judit

Ezen az éjszakán a szeretet legyőzte a félelmet, új remény jelent meg,
Isten szelíd fénye legyőzte az emberi arrogancia sötétségét.

Ferenc pápa

A járvány miatt továbbra is bizonytalan a 2021. évi cursillók és más lelki programok időpontjai. Nem tudjuk, ezekre mikor kerülhet sor, de reményeink szerint tavasszal már lehetőségünk lesz ismét az örömteli készüléssel foglalkozni. Érdemes figyelemmel kísérni a cursillo egyházmegyei honlapját, hogy amint bekövetkezik ez a kedvező változás, lehessen hívni azokat, akiket már régóta a szívünkben, imáinkban hordozunk. A friss információk itt olvashatók.

Kerüljön erre mielőbb sor, Isten segítségével.

<http://www.bpcursillo.hu>

RÉGIÓK ADATAI

Esztergomi régió

Bencze László <inyesmester1@gmail.com>

Észak-pesti régió

Egek Királynéja főplébánia

IV. Szent István tér 21. (a plébánia épületében)

Körössy Gábor korossygabor@freemail.hu

Bernolák Melinda bernolak35@gmail.com

+36-20 450-0292

Rákosmente régió

Budapest-Rákosszaba-Újtelep, Árpád-házi Szent Erzsébet plébánia

XVII. Szabadság sugárút 39.

Telek Mihály telekmihaly@t-online.hu

+36-30 514-0961

Kelet-pesti régió

Budapest-Rákosszentmihály, Szent Mihály plébánia

XVI. Templom tér 3.

Maróti Lászlóné Gabi maroti.gabi@gmail.com

+36-30-338-4248

Zugló

Herminamezői Szentlélek Plébánia Községi Ház

XIV. Kassai tér 34.

Földes Mária foldes.maria55@gmail.com

Dél-pesti régió

Budapest Külső-Ferencvárosi Szent Kereszt Plébánia

1091 Budapest, Üllői út 145.

Pesti-Déli Espereskerület

Guzsaly Barnabás guzbar2011@gmail.com

Észak-budai régió

Széphalmi Jézus Szíve Plébánia

II. Bp., Kossuth L. u. 13.

Marosiné Váradi Andrea marosineandi@gmail.com

Bel-budai régió

Szent Kereszt Templomigazgatóság

XII. Táltos u. 16.

Megyeri Attila megyeri.attila@citronut.hu

+36-30 565-9587

Cursillo Alapítvány: 1091 Budapest Üllői út 145.

Számlaszám: 11710002-20080949

Cursillo Titkárság: Visyné Éva 06-30/971-6858

de colores újság szerkesztősége: Földes Mária – foldes.maria55@gmail.com

De Colores

Az Esztergom-Budapesti Főegyházmegyei Cursillo Mozgalom Boldog Özséb Titkárságának hírlevele

A szerkesztőség e-mail címe: cursillo.szerkesztoseg@gmail.com

Nyomdai előkészítés: Pharma Press Nyomdaipari Kft.